

סוכה מז

הפסיקה של רב יוסף	רבי יוחנן	רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב	רבי יוחנן
	שמיני לזה ולזה	שביעי לסוכה ושמיני לברכה	שמיני ספק שביעי
נקוט דרבי יוחנן בידך, דרב הונא בר ביזנא וכל גדולי הדור איקלעו בסוכה בשמיני ספק שביעי, מיתב הוו יתבי ברוכי לא בריכי. <u>קושי</u> : ודלמא סבירא להו כמאן דאמר כיון שבירך יום טוב ראשון שוב אינו מברך? <u>תירוץ</u> : גמירי דמאפר אתו.	ברוכי לא מברכינן	ברוכי נמי מברכינן	גירסה 1 – הסבר למחלוקת מיתב - כולי עלמא לא פליגי דיתבינן
נקוט דרבי יוחנן בידך, דמרא דשמעתא מני - רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת, ובשמיני ספק שביעי לבר מסוכה יתיב.	מיתב נמי לא יתבינן	מיתב יתבינן	גירסה 2 - ברוכי - כולי עלמא לא פליגי דלא מברכינן

קביעת ההלכה: והלכתא: מיתב יתבינן, ברוכי לא מברכינן.

שהחיינו ביום השמיני

דברי ר' יוחנן: אמר רבי יוחנן: אומרים זמן בשמיני של חג, ואין אומרים זמן בשביעי של פסח. חיזוק 1 לדבריו: ואמר רבי לוי בר חמא ואיתימא רבי חמא בר חנינא: תדע, שהרי חלוק בשלושה דברים:

- בסוכה
- ולולב,
- וניסוך המים.

ולרבי יהודה, דאמר: בלוג היה מנסך כל שמונה - הרי חלוק בשני דברים. קושי: אי הכי שביעי של פסח נמי, הרי חלוק באכילת מצה! דאמר מר: לילה ראשונה - חובה, מכאן ואילך - רשות. תירוץ 1: הכי השתא? - התם - מלילה חלוק, מיום - אינו חלוק. הכא - אפילו מיום נמי חלוק.

תירוץ 2: רבינא אמר: זה חלוק משלפניו, וזה חלוק משלפני פניו. חיזוק 2 לדבריו: רב פפא אמר הכא כתיב **כר**, התם כתיב **כריט**. חיזוק 3 לדבריו: רב נחמן בר יצחק אמר: הכא כתיב **כריט**, התם כתיב **כריט**. חיזוק 4 לדבריו: רב אשי אמר: הכא כתיב **כר**, התם כתיב **כר**.

במדבר פרק כט

(יב) ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו וּחגותם חג לה' שבעת ימים: (יג) וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֵהּ אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַה' אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם יְהִיוּ: (יד) וּמִנְחַתֶּם סֶלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן שְׁלֶשֶׁה עֶשְׂרִינִים לִפְרֵי הָאֶחָד לְשֶׁלֶשֶׁה עֶשֶׂר פְּרִים שְׁנַיִ עֶשְׂרִינִים לְאֵיל הָאֶחָד לְשְׁנֵי הָאֵילִם: (טו) וְעֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִקְבֹּשׁ הָאֶחָד לְאַרְבַּעַה עֶשֶׂר כְּבָשִׂים: (טז) וְשֹׁעִיר עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחַתָּה וְנִסְפָּה: ס

(יז) וּבַיּוֹם הַשְּׁנַיִ פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: (יח) וּמִנְחַתֶּם וְנִסְפֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וְלִקְבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: (יט) וְשֹׁעִיר עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחַתָּה וְנִסְפֵיהֶם: ס

(כ) וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּרִים עֶשְׂתֵי עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: (כא) וּמִנְחַתֶּם וְנִסְפֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וְלִקְבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: (כב) וְשֹׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחַתָּה וְנִסְפָּה: ס

(כג) **וביום הרביעי פרים עשרה** אילים שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: (כד) מנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: (כה) ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונספה: ס

(כו) **וביום החמישי פרים תשעה** אילים שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: (כז) ומנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: (כח) ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספה: ס

(כט) **וביום הששי פרים שמונה** אילים שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: (ל) ומנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: (לא) ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונספיה: פ

(לב) **וביום השביעי פרים שבעה** אילים שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים: (לג) ומנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: (לד) ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונספה: פ

(לה) **ביום השמיני עזרת תהיה לכם** כל מלאכת עבודה לא תעשו: (לו) והקרבתם עלה אשה ריח ניחח לה' **פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים:** (לז) מנחתם ונספיהם לפרי לאיל ולכבשים במספרם כמשפט: (לח) ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספה:

ניסיון להבאת ברייתא להוכיח את דברי ר' יוחנן: לימא מסייע ליה: הפרים האילים והכבשים -

מעכבין זה את זה, ורבי יהודה אומר: פרים - אין מעכבין זה את זה, שהרי מתמעטין והולכין.

• אמרו לו: והלא כולן מתמעטין והולכין בשמיני!

• אמר להן: שמיני רגל בפני עצמו הוא, שכשם ששבעת ימי החג טעונין קרבן ושיר וברכה

ולינה - אף שמיני טעון קרבן ושיר וברכה ולינה.

מאי לאו - זמן?

דחייית ההוכחה: לא, ברכת המזון ותפלה.

חיזוק לדחייה: הכי נמי מסתברא. דאי סלקא דעתך זמן - זמן כל שבעה מי איכא?

דחייית החיזוק: הא לא קשיא, דאי לא בריך האידנא - מברך למחר, או ליומא

אחרינא.

קושי על הדחייה: מכל מקום כוס בעינן. לימא מסייע ליה לרב נחמן, דאמר

רב נחמן: זמן אומרו אפילו בשוק. דאי אמרת בעינן כוס - כוס כל יומא מי

איכא?

תירוץ: דלמא דאי קלע ליה כוס.

קושי על דעת ר' יהודה בברייתא בענין לינה: וסבר רבי יהודה שמיני טעון לינה? והא

תניא, רבי יהודה אומר: **מנין לפסח שני שאינו טעון לינה - שנאמר ופנית במקר והלכת**

לאהליק, וכתבי hee ימי תאכילת את שטעון ששה - טעון לינה, את שאינו טעון

ששה - אינו טעון לינה. למעוטי מאי? לאו למעוטי נמי שמיני של חג?

תירוץ: לא, למעוטי פסח שני דכוותיה.

חיזוק לתירוץ: הכי נמי מסתברא, דתנן: **הביכורים טעונין קרבן, ושיר, ותנופה,**

ולינה. מאן שמעת ליה דאמר תנופה - רבי יהודה, וקאמר טעון לינה. דתניא, רבי

יהודה אומר: **הנחתו - זו תנופה.** אתה אומר זו תנופה, או אינו אלא הנחה ממש?

כשהוא אומר והנחתו - הרי הנחה אמור, הא מה אני מקיים והנחתו - זו תנופה.

דחייית החיזוק: ודלמא רבי אליעזר בן יעקב היא? דתניא: **ולקח הכהן**

הטבא מידק - לימד על הביכורים שטעונין תנופה, דברי רבי אליעזר בן יעקב.

הסבר דבריו: מאי טעמא דרבי אליעזר בן יעקב - אתיא יד' משלמים,

כתבי הכא **ולקח הכהן הטבא מידק** וכתבי התם **ידיו תביאנה את**

אע"ה, מה כאן כהן - אף להלן כהן. ומה להלן בעלים - אף כאן בעלים.

הא כיצד? כהן מניח ידו תחת יד בעלים, ומניף.

חזרה לשאלה בענין שהחיינו בשמיני עצרת: מאי הוי עלה?

רב נחמן	רב ששת
אומרים זמן בשמיני של חג	אין אומרים זמן בשמיני של חג

קביעת ההלכה: והלכתא: אומרים זמן בשמיני של חג.

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •